

N.º 43

Novbre.- Desmbre. '88

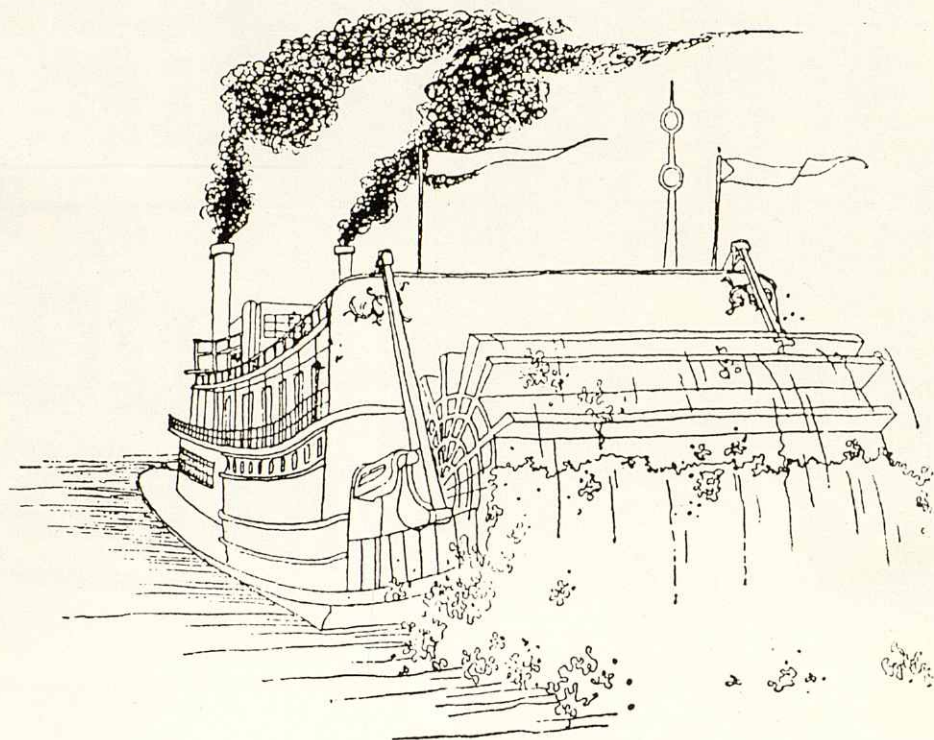
Edita: Jazz Club de Granollers
Periodicitat Mensual

JAZZ CLUB GRANOLLERS

JOSEP M.ª FARRÀS AND FRIENDS
en la seva actuació a Granollers dins el Cicle Jazz a la Tardor.

Foto Espauella

*LA JUNTA DIRECTIVA
DEL JAZZ-CLUB GRANOLLERS
DESITJA CORDIALMENT
UNES FESTES DE NADAL, CAP D'ANY I REIS
BEN PLENES DE FELICITAT
A TOTS ELS SEUS SOCIS, AMICS I COL-LABORADORS.*

* * * * *

NADAL DEL 1988

JAZZ A PARIS

París bé val una visita, i així ho vàrem fer el passat desembre per a conèixer a fons alguns locals de moda, on el jazz és el centre d'atracció per excel·lència.

En primer lloc aconsellem la visita a un local jazzístic com és el "New Morning" situat al 7-9, Rue des Petites Ecuries (Porte de St. Denis), Durant el mes de desembre hi actuen diferents músics tan famosos com: Dizzy Gillespie, Phillippe Catherine trio, Astrud Gilberto, etc.

Gairebé cada nit, excepte diumenges, podem escoltar bona música, tant de jazz com d'altres estils —salsa, clàssic, brasilera, etc.—

Tan important com l'esmentat N.Morning, és visita gairebé obligada la famosa "cava" del boulevard Saint Michel, "Caveau de la Huchette", 5 Rue de la Huchette, 75005 París, telèfon 43.26, 65,05.

Curiosament aquesta cava de tipus soterrani guarda les formes antigues de cova, tan rònica? com abans de la guerra. Cada nit hi ha diferents grups de jazz que dominen

plenament tot tipus d'estil: Tom Cat, Joel Lacroix, Quintette de París, Pierre Sellin, Benny Vasseur Sextet, Maxim Saury, Jazz at five, René Franc Hot Jazz Sextet, etc.

Recomanem anar a veure les orquestres de be-bop que animen la concurrència de cada nit; molt ben acompanyats pels alumnes d'una escola de ball "Slim Dance" que evolucionen magníficament al ritme del be-bop amb un estil impecable.

Hi ha altres locals molt interessants per assistir a una bona sessió de jazz, com el clàssic "Bilboquet" a la Rue Saint Benoit, en ple Boulevard Saint Germain. Aquesta petita sala serveix també per sopar, i a la vegada escoltar els compassos de figures internacionals del jazz, blues, etc. Aquest mes de desembre, fins a mitjan gener, podeu trobar la famosa pianista americana de rithme and blues, Rhoda Scott. molt ben acompanyada pel no menys conegut bateria Philippe Clement Sentier.

Repeteixo: si aneu a París, no us perdeu aquestes sales de jazz, ja que valen la pena. Són "chapeau!" !... JAUME SEGARRA

JOSEP Ma FARRAS AND FRIENDS

Dia: Dissabte, 5 de novembre del 1988.

Hora: 11 del vespre.

Lloc: Casa de Cultura Sant Francesc.

Grup: "Josep Ma. Farràs and Friends".

Enguany la Junta del Jazz-Club Granollers ha volgut fer de forma seriosa un cicle de concerts nomenat "Jazz a la tardor". En principi semblava una tasca fàcil, però no ho ha estat així ni de bon tros. Degut com sempre als escassos marges econòmics de què disposem, que dissortadament es converteixen en condicionants, però això sí, amb una gran il·lusió, tirem endavant aquest treball de fer arribar el jazz i el que comporta a l'afició.

Primer va ser aquell duet de músics alemanys, anomenat "Duo Fonohr" els encarregats de fer-nos passar una bona estona, i com comentàvem en el passat butlletí, així ho van fer, deixant-nos un bon regust de boca, dels minuts plenament viscuts.

I així que arribem al dia 5 de novembre, en que va tenir lloc una segona sessió d'aquesta tongada. Els protagonistes de la nit van ser tres músics joves, però amb una experiència i professionalitat sòlidament avalada i un músic veterà, amb un nom propi d'haver corregut per tota la península i part de l'estranger, al llarg de vint anys de professió musical, tots plegats configurant una formació de quartet de qualitat indiscutible.

Francament, tenir a la secció de ritme a Ignasi Terraza al piano, a Pau Bombardó a la bateria i Artur Regada al contrabaix, és una ocasió per als socis (ja que no havien de pagar ni un dret) però si el solista és Josep Ma. Farràs "in person" a la trompeta, l'oferta ja es torna en una autèntica ganga, la qual és imperdonable deixar escapar.

Dic això ja que la Casa de Cultura St. Francesc era una mica entristida per la poca afluència de públic, i una vegada més ens veiem obligats a preguntar-nos, què li passa al soci que no es fa solidari amb el nostre treball, i el perquè d'aquesta manca de ganes de venir a fer-nos un xic de companyia. Malauradament, el punt negatiu de la nit, una autèntica llàstima.

Però deixem-nos de lamentacions i precis sense resposta, i passem al que realment ens importa, que és el comentari d'aquesta interessant audició. Sens dubte el punt positiu

d'una nit molt rodona en la qual el quartet present dalt l'escenari va treballar i es va esforçar perquè així succeís.

Començant uns minuts més tard del previst, donat que els protagonistes de la vetllada van anar a un conegut restaurant local per recuperar forces, ja que el Sr. Farràs va contar-nos que venien directament d'un altre lloc sense haver menjat res des de migdia. Realment necessitaven omplir els dipòsits, ja que la sessió va ser tot un devesall de mestratge i força interpretativa. La columna vertebral del recital es va constituir en la seva majoria de números "boppers" en els quals no hi van mancar Davis, Gillespie, Monk, entre d'altres, formant un repertori molt complet. Des dels primers compassos tot va anar com una seda: el trio de ritme, Terraza - Bombardó - Regada, evolucionant com un rellotge, oferint uns "temps" sòlidament construïts perquè el solista Josep Ma. Farràs s'hi gronxés amb una elegància estructural fora mida, i d'elevada creativitat. Sense vacil·lacions, i amb una gran serietat i seguretat, tots plegats van fer una tasca molt pulcre, neta i captivadora, i els reunits a la "cava" de Granollers van demostrar el seu entusiasme a l'aplaudir vastament totes les interpretacions. Al final de l'acte la gent en demanava més i aconseguia el "bis".

Va ser una audició molt digne, en la qual tots vam disfrutar pels descosits, però com ens comentaven els músics a la fi de la mateixa, la llàstima és que el caliu quedés reduït a unes poques persones, i no tinguéssim l'esclat popular que es mereix una feina feta amb tota la il·lusió i per "amor a l'art". Tanmateix, no hem d'oblidar que, sigui quina sigui l'assistència, els músics segueixen cobrant el mateix que tenen estipulat. De tota manera, els pocs que érem allà reunits guardarem, de ben segur, un bon record dels minuts viscuts, ja que, sincerament, valia molt la pena. Gràcies, amics.

JAUME SARAROLS

JOAN RECTORET QUINTET

Dia: 26 de novembre del 1988.

Hora: 11 del vespre.

Lloc: Casa de Cultura Sant Francesc.

Grup: "Joan Rectoret Quintet".

Tot continuant amb la tasca iniciada l'octubre passat de fer arribar als afeccionats l'encant i el magnetisme del directe, ens vàrem retrobar a la Casa de Cultura Sant Francesc per oferir el tercer d'aquest cicle de quatre concerts, anomenats "Jazz a la tardor". Amb l'importantíssim suport de l'Ajuntament, i organitzat pel Jazz-Club Granollers, la gent de l'Escola de Música Moderna de la nostra ciutat van oferir un recital molt brillant, executant a ritme de jazz el que per a ells va suposar un gran repte. Per altra part, els organitzadors vam estar molt satisfets i cofois en comprovar que al petit auditori del carrer Espí i Grau es va aplegar molta gent, convertint-se en el concert més exitós dels fets en aquest espai. Francament, constatar que van ser seixanta persones les presents és parlar d'un resultat sense precedents en la darra història del Club.

Per això va ser per nosaltres com una pilota d'oxígen, que va fer que per les nostres artèries hi passés quelcom més que sang, donant-nos l'alè suficient per continuar amb aquest treball a vegades carregós però d'altres molt alleugeridor.

Com hem dit anteriorment, aquest quintet especialitzat en un tipus de música, que podríem dir-ne pop, per l'àmpli ventall de possibilitats que representa, però el fet d'interpretar jazz significa un mur difícil de salvar, quant les estructures d'un tipus de música i de l'altre hi ha un abim, encara que en el fons el pop hagi brollat del jazz. Potser per això van trigar uns minuts en agafar l'ona, però un cop escalfats van evolucionar amb exactitud de cronògraf.

Donant una clara mostra del seu saber, van desempolvar velles obres mestres de la nos-

tra preuada música, fent desfilars temes d'Ellington, Basie, Davis, Hefti, i tants d'altres, proporcionant un compendi per a tots els gustos, i d'una selecció molt acurada, tot i sabent que el camp que trepitjaven era per a ells un xic enfangat, se'n sortiren molt satisfactòriament, ja que s'hi van fer molt, amb uns "tempos" efectius i unes modulacions exhuberants, però veritablement els mancava allò que ja tenen alguns dels consagrats, un xic d'elegància, que sens dubte aniran agafant amb el temps i amb bona dosi d'esforç pacient.

Amb una trepidant secció de ritme, formada per Joan Rectoret al baix elèctric, Alex Martínez al piano, i Enric Illa a la bateria, complint en tot moment un treball vital i molt contundent, posant el camí planer perquè els solistes, Jordi Pegenaute a la guitarra elèctrica i l'italià Liba Vilabeccia al saxo, ens fessin gaudir de les seves fragàncies encisadores de mil i una olors, i de jove textura. Potser a qui li va costar més agafar l'ona, va ser en Jordi, ja que no va estar a l'alçada que hom esperava d'ell, se'l notava una mica fora d'òrbita en interpretar els solos, però també hem de deixar clar que, quan el grup deixava improvisar amb estructures més dures, feia córrer en l'ambient un clar regust a rhythm and blues, amb unes execucions de riff molt potents i a vegades brutals.

Per altra part, l'italià Liba al saxo, ens va oferir en tot instant el millor de la seva intimitat, quan el missatge surt del més profund del cor, amb unes frases carregades de poesia, plenes de tendresa, atapeïdes d'una jovialitat i frescor corprenedores; en fi, tot un esclat festiu per a les nostres neurones, en sentir-lo a través d'un instrument tan màgic com és el saxofó.

Tanmateix no seria just només destacar-ne aquests, ja que tots van acomplir molt seriosament, i és tanta l'alegria i joia contingudes, que de ben segur tornaran a formar part d'un altre concert més endavant.

Moltes gràcies per tot, amics. Sort, salut i feina. I fins la propera!...

JAUME SARAROLS

Discografia bàsica de Duke Ellington

1950 -1973 (11)

per JORDI NAVAS I FERRER

Duke Ellington and his Orch**Los Angeles. Feb 5, 1958**

Cat Anderson, Harold Baker, Ray Nance, Clark Terry (tps); Quentin Jackson, Britt Woodman, John Sanders (tbs); Jimmy Hamilton, Bill Graham, Russell Procope, Paul Gonsalvez, Harry Carney (sax); Duke Ellington (p); Jimmy Woode (b); Sam Woodyard (d)

RHCO 40625

Track 360 (Stereo)

Columbia SF-1

Track 360 (Mono)

CBS 88653

Mahalia Jackson added.

BLACK, BROWN AND BEIGE

RHCO 40633

1. Part I

Columbia CL-1162

RHCO 40634

2. Part II

Columbia CL-1162

RHCO 40635

3. Part IV - Come Sunday

Columbia CL-1162

Duke Ellington and his Orch.**Los Angeles. Feb 11, 1958**

Same as Feb. 5

RHCO 40636

Part VI - 23 rd Psalm

Columbia CL-1162

Duke Ellington and his Orch.**Los Angeles. Feb 12, 1958**

Mahalia Jackson out.

RHCO 40646

Blues in orbit

Columbia 4-441689

BLACK, BROWN AND BEIGE

RHCO 40646

Part III

Columbia CL-1162

RHCO 40652

Part V-Come Sunday Interl.

Columbia CL-1162

Duke Ellington and his Orch.**New York. Mar 20, 1958**

Same as Feb. 5. Willie Cook (tp) added.

CO 60573

Got a date with and Angel

Columbia CL-1282

CO 60574

Laugh, Clown, Laugh

Columbia CL-1282

CO 60575

Satan takes a holiday

Columbia CL-1282

Duke Ellington and his Orch**New York. Mar 24, 1958**

Same as Mar 20.

CO 60592

Poor butterfly

Columbia CL-1282

CO 60593

The peanut vendor

Columbia CL-1282

Duke Ellington and his Orch.**New York. Mar 26, 1958**

Same as Mar 20

CO 60706

Indian love call

Columbia CL-1282

CO 60707

The lady in red

Unissued

Duke Ellington and his Orch.**New York. Mar 31, 1958**

Same as Mar 20, Johnny Hodges added

CO 60707

The lady in red

Columbia CL-1282

CO 60748

Alice Blue Gown

Columbia CL-1282

CO 60749

Satin doll

Columbia CL-1282

CO 60750

The donkey serenade

Columbia CL-1282

(continuarà)

DJANGO REINHARD

Nat a Charleroi (Bèlgica) el 23 de febrer de 1910, Jean Baptiste Reinhard, aquest era el seu nom, morí el 16 de maig de 1953 a l'hospital de Fontaineblau, als 43 anys d'edat.

Començà tocant el banjo, l'any 1922 el canvià per la guitarra, instrument amb el qual seria famós i reconegut com un dels guitarristes més importants de la història del jazz.

Django s'havia casat als disset anys, la seva dona estava treballant a l'interior de la roulotte confeccionant flors de celuloide quan va caure una espelma que provocà un incendi a conseqüència del qual a Django li varen quedar dos dits de la mà esquerra (el menyic i l'anul·lar) inutilitzats, la qual cosa el va obligar a crear-se una nova tècnica instrumental. Posteriorment el matrimoni es va desfer, i en Reinhard es va unir a una cosina seva, unió que va ser definitiva, tot i que no es casaren fins el 1943.

Els primers passos dins el Jazz els va donar de la mà del pianista Stephen Mougín i més tard del baix Louis Vola.

L'esclat d'aquest músic arribà amb la creació, l'any 1934, del Quintet du Hot Club de France. Aquest grup format per Django, Stephan Grappelli al violí, dos guitarristes més i un baix, va significar la seva consagració, i el reconeixement de que constituïen el conjunt de jazz més famós d'entreguerres.

El 1936 començaren les gires per altres països. La primera a Barcelona, conreant importants èxits. L'any 1939 es trobava a Londres quan va esclatar la guerra, tornant a França, on l'absència d'en Grappelli, que va romandre a Anglaterra, va recrear el Q.H.F. substituint el violinista per Hubert Rostaing (un excel·lent clarinetista) amb un bateria, i un segon guitarra, el seu germà, Joseph.

L'any 1946 es retrovà amb en Grappelli i tornàren a tocar junts. El mateix any viatjà als Estats Units tocant amb l'orquestra d'en Duke Ellington. Segueix la seva carrera, i a l'any 1952, Norman Grans intentà contractar-lo pel seu JATP, la qual cosa refusà, ja que uns mesos abans havia renunciat a la música.

PERE GISPERT

Si t'agrada
el **JAZZ**

fes-te
soci del
**JAZZ
CLUB**
Granollers

Ràdio

G!

107'6 mgk.

JAZZ CLUB

DIMARTS VESPRE, DE 8 A 9

Realitzat per LLUIS SITJES

Esteve Colomer Brossa
Lluís Sitjes Planas
Jaume Sararols
Alfredo Papo
Jordi Vall i Escriu
Jordi Navas

Santi Guix Quincoces
Jaume Segarra Farrés
Joan Ramon
Pere Gisbert
Miquel Jurado

Corresponsals a Buenos Aires (Argentina)
Nestor R. Ortiz Oderigo i Max Seligmann.

Corresponsal en Dinamarca Bob Anderson.

Fotografia
Imprimeix
Publicitat
Dipòsit legal

Pere Espauella i Bufia
ROCA impressors, s. a.
SITJES
B - 2472

Domicili Social Ricomà, 72
Telèfon (93) 870 06 99
08400 GRANOLLERS
(Barcelona)

**JAZZ CLUB
GRANOLLERS**

RADIO

La Ràdio és un mitjà calent, àgil, ideal per a la Publicitat. Tanmateix, és el segon mitjà de comunicació d'Espanya en número d'usuaris.

Un mitjà en emissió continuament, les vint-i-quatre hores del dia, tots els dies de l'any; que arriba a tots els llocs, a tots els públics i en totes les circumstàncies.

La Ràdio fa omnipresent la seva publicitat.

A **Sitjes Publicitat** sabem de l'interès del mitjà Ràdio per als nostres clients. Per això, comptem amb l'exclusiva de l'Emissora Municipal de la ciutat de Granollers, **Ràdio G (107.6 Mhz. FM)**, la segona de les emissores municipals de Catalunya i amb pes específic dins la comarca. Però a més, gestionem la seva publicitat a través de qualsevol de les emissores del territori espanyol.

Utilitzeu bé els mitjans. Utilitzeu bé la Ràdio.

Sitjes

PUBLICITAT

JOSEP UMBERT, 25-27 - GRANOLLERS - TEL. 870 65 33 - FAX. 870 65 34